

efter min mening prioriteres højt i fremtidens kirkemusikkeruddannelse.

Et stort arbejdsområde i dag er koncertvirksomheden. Alle organiststillinger er i dag behæftet med koncertforpligtelser. Med hensyn til alt det organisatoriske arbejde i denne forbindelse såvel som det der følger med korarbejdet, må man sige, at nybagte kandidater er blevet totalt svigtet under uddannelsen. For mange er den slags praktiske problemer for intet at regne, medens det for andre mere verdensfjerne naturer, nok vil kunne volde problemer, at skulle tage vare på den slags ting, som, til de flestes overraskelse må siges at være særdeles tidskrævende, og derfor vigtige at have orden på. Jeg tror derfor, det ville være gavnligt med et praktikkursus i lighed med, hvad pastoralseminariet er for præster. Måske frivilligt, som et tilbud til dem, som selv skønner, at de ville få problemer på disse praktiske områder. Med hensyn til organistens eget spil ved koncerter, mener jeg, at uddannelsen i tilstrækkelig grad må have kvalificeret dertil, blot med den i anden forbindelse allerede nævnte undtagelse, akkompagnement og kammermusik.

Hvordan kunne man da tænke sig fremtidens kirkemusikkeruddannelse opbygget? Jeg kunne tænke mig landsbyområdet dækket ind, med tre forskellige eksaminer, en »Elementær organisteksamen«, som skulle være en lettere udvidelse af den tidligere seminarioprøve, som et tilbud ikke mindst til de allerede praktiserende, en »Udvidet elementær organisteksamen«, som væsentligst skulle adskille sig fra den første, ved også at omfatte korledelse foruden skærpede krav i de øvrige discipliner. Herefter skulle følge den nuværende »Præliminære organisteksamen«.

Købstdsområdet skulle ligeledes dækkes ind ved tre eksamensformer. En organisteksamen, som skulle være en kombination af den nuværende standpunktprøve efter hovedskolens 3. år på konservatorierne, og den nuværende afsluttende eksamen i korledelse ved kirkemusikalsk diplomeksamen, således at denne eksamen ville kunne blive kompetencegivende i den del af det område, som i dag dækkes ind af kirkemusikalsk diplomeksamen, samt præliminær organisteksamen. Den toårige diplomeksamen skulle være to-

sporet, således at man ville kunne specialisere sig enten som orgelspiller eller som korleder. Disse eksaminer burde så være betingelse for ansættelse ved de største bykirker. Man kunne til eksempel forestille sig at der i en købstad med flere kirker kunne være en eller to, hvor kirkemusikalsk diplomeksamen var krævet, medens de resterende blot skulle kræve den eksamen som jeg før benævnte organisteksamen. Efter diplomeksamen skulle man stadig have mulighed for, efter forudgående optagelsesprøve, at blive optaget i solistklassen, hvad enten man havde orgel eller korledelse som speciale.

Denne uddannelse kunne man forestille sig skulle være en forudsætning for at opnå ansættelse i en af landets domkirker eller de få store »koncertkirker« som vi har her til lands.

Jeg ser altså som et ønskværdigt mål, et langt mere nuanceret uddannelsessystem og som følge deraf langt klarere formulerede arbejdsområder for fremtidens kirkemusikere. Jeg er sikker på, at dette vil betyde større tilfredsstillelse for kirkemusikeren, såvel som for den menighed, der skal nyde godt af hans virksomhed, og det vil igen reducere muligheden for fejlplacering af en kirkemusiker, således at alle vil komme derhen, hvor netop den pågældendes kvalifikationer er de ønskede.

Til varetagelse af denne uddannelsesstruktur, vil en udbygning af kirkemusikskolerne være ønskelig, og på længere sigt nødvendig. Tilslutningen til de to eksisterende har allerede bevist kirkemusikskolernes berettigelse. Som fremtidsvision bør kirkemusikskolerne også tilgodese efteruddannelsen af konservatorieuddannede organister, på lige fod med f. eks. efteruddannelse af præster.

En kirkemusiker er ifølge sine ansættelsesbetingelser forpligtet til fortsat at uddanne sig, hvilket der for øjeblikket ikke gives mulighed for i Danmark.

Med hensyn til statistisk underbygning af de i indlægget fremsatte påstande vedrørende stillingsindhold, henvises til artikel af Eva-Marie Olesen i »Organistbladet«s augustudgave 1980.